

Document de ședință

A8-0042/2016

25.2.2016

RAPORT

referitor la aspecte legate de pescuit în cadrul Acordului internațional privind biodiversitatea marină în zonele din afara jurisdicțiilor naționale - Convenția ONU privind dreptul mării (2015/2109(INI))

Comisia pentru pescuit

Raportoare: Norica Nicolai

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE	11
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND	13

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la aspecte legate de pescuit în cadrul Acordului internațional privind biodiversitatea marină în zonele din afara jurisdicțiilor naționale - Convenția ONU privind dreptul mării (2015/2109(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS) și cele două acorduri de punere în aplicare ale sale: Acordul de aplicare a părții XI și Acordul Organizației Națiunilor Unite privind stocurile de pește (UNFSA),
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU referitoare la elaborarea unui instrument internațional cu caracter juridic obligatoriu în temeiul Convenției ONU privind dreptul mării (UNCLOS) pentru conservarea și utilizarea durabilă a diversității biologice marine a zonelor din afara jurisdicțiilor naționale (ABNJ);
- având în vedere documentul final al Conferinței Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă care a avut loc la Rio de Janeiro în 2012, intitulat „Viitorul pe care ni-l dorim”,
- având în vedere rapoartele Grupului de lucru ad-hoc, deschis și informal al ONU,
- având în vedere Convenția privind diversitatea biologică (CBD) și obiectivele de la Aichi adoptate de părțile la CBD, în special obiectivele nr. 6, 10 și 11;
- având în vedere criteriile și orientările științifice din Azore din 2009 pentru identificarea zonelor marine semnificative din punct de vedere ecologic sau biologic (EBSA) și pentru desemnarea unor rețele reprezentative de zone marine protejate în apele oceanice și de habitate de adâncime din larg ale CBD;
- având în vedere procesul CBD pentru descrierea EBSA, care deja a avut ca rezultat descrierea a 204 zone care îndeplinesc criteriile, multe dintre aceste aflându-se în ABNJ,
- având în vedere că, deși s-au descris EBSA în sudul Oceanului Indian, Oceanul Pacific temperat și tropical de Est, Oceanul Pacific de Nord, Atlanticul de Sud-Est, Oceanul Arctic, Atlanticul de Nord-Vest, Marea Mediterană, Pacificul de Sud-Vest, zona extinsă a Caraibilor și a Oceanului Atlantic Vest și Central, alte regiuni încă nu au fost descrise;
- având în vedere Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea, Agenda 21, Programul de continuare a aplicării Agendei 21, Planul de punere în aplicare al summitului mondial privind dezvoltarea durabilă (Declarația de la Johannesburg privind dezvoltarea durabilă și planul de punere în aplicare),
- având în vedere Codul de conduită pentru un pescuit responsabil al Organizației pentru Alimentație și Agricultură (FAO), adoptat în octombrie 1995 în cadrul Conferinței FAO și instrumentele sale asociate, în special Acordul din 1995 privind promovarea respectării măsurilor internaționale de conservare și gestionare de către navele de pescuit în marea liberă,

- având în vedere Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă (UNGA A/RES/70/1 adoptată în 2015) și obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 14 - conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine pentru o dezvoltare durabilă,
 - având în vedere obiectivul nr. 14 din Agenda Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A8-0042/2016),
- A. întrucât mările și oceanele acoperă 71 % din suprafața Pământului și cuprind aproximativ 97 % din apa planetei; întrucât mediul marin găzduiește o parte semnificativă a biodiversității mondiale și rămâne în mare parte neexplorat;
 - B. întrucât o proporție estimată la 64 % din totalitatea mărilor, în special marea liberă și fundul mării în zonele de profunzime sunt zone care nu intră în jurisdicția națională a statelor și sunt reglementate de legislația internațională;
 - C. întrucât oceanele au un rol fundamental în multe dintre sistemele Pământului, inclusiv clima și vremea, și sunt cadrul în care se desfășoară multe activități umane precum pescuitul, producerea de energie, transportul și comerțul;
 - D. întrucât mai puțin de 1 % din zonele din afara jurisdicțiilor naționale sunt protejate ca urmare a stabilirii unor zone marine protejate; întrucât în marea majoritate a regiunilor oceanice nu există un cadru de gestionare mandatat legal să stabilească zone marine protejate;
 - E. întrucât protejarea și conservarea diversității biologice marine sunt preocupări comune ale întregii omeniri și ar trebui tratate ca atare;
 - F. întrucât conservarea habitatelor marine în stare bună și a stocurilor halieutice sustenabile este esențială pentru sustenabilitatea pescuitului pe termen lung;
 - G. întrucât în 2014 ecosistemele protejate acopereau 15,2 % din zonele terestre și doar 8,4 % din zonele marine din întreaga lume;
 - H. întrucât schimbările climatice și acidificarea agravează efectele negative provocate de exploatarea excesivă, poluare, deșeurile marine și distrugerea habitatelor și a ecosistemelor marine;
 - I. întrucât documentul final al Conferinței Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă (Rio de Janeiro, 2012), intitulat „Viitorul pe care ni-l dorim”, a subliniat că protejarea și gestionarea bazei de resurse naturale pentru dezvoltarea economică și socială sunt obiectivele majore și cerințe esențiale ale dezvoltării durabile;
 - J. întrucât mările și oceanele dețin un potențial în general neexploatat de a genera creștere albastră, cum ar fi în domeniul energiilor regenerabile și în cel al produselor farmaceutice, lucru care poate fi considerat și o cale legitimă de dezvoltare pentru țările care în momentul de față sunt în curs de dezvoltare; întrucât dezvoltarea maritimă și potențialul său de creștere albastră au ca cerință prealabilă dezvoltarea cunoștințelor

despre speciile marine și mediul marin, despre batimetria sa, precum și cartografierea ecosistemelor marine vulnerabile;

- K. întrucât conservarea biodiversității marine și utilizarea sa sustenabilă sunt direct legate de dezvoltarea durabilă pe termen lung și, prin urmare, sunt relevante atât din punct de vedere social și economic, cât și pentru mediu în toate țările și teritoriile;
- L. întrucât este necesară dezvoltarea în continuare a cadrului legislativ existent pentru zonele din afara jurisdicțiilor naționale, creat acum mai bine de 30 de ani, pe baza doctrinei libertății largului mării („marea liberă”), pentru a promova cu succes conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității marine în zonele din afara jurisdicțiilor naționale;
- M. întrucât numărul activităților desfășurate în mediul marin a crescut în ultimele decenii; întrucât recunoaștem dinamica dintre diversele activități care au loc în largul mării și felul în care acestea afectează biodiversitatea marină;
- N. întrucât recunoaștem interacțiunile și efectele cumulative ale diverselor activități care au loc în largul mării și întrucât acestea au un impact asupra biodiversității marine;
- O. întrucât, în 2004, Adunarea Generală a ONU a creat Grupul de lucru ad-hoc, deschis și informal cu obiectivul de a studia și analiza conservarea și utilizarea durabilă a diversității biologice marine în zonele din afara jurisdicțiilor naționale;
- P. întrucât în 2011 grupul de lucru a recomandat inițierea unui proces care să identifice lacunele și căile de urmat, inclusiv eventual dezvoltarea unui acord multilateral în cadrul UNCLOS, și întrucât procesul respectiv ar trebui să abordeze toate aspectele, și anume resursele genetice marine (inclusiv aspectele legate de împărțirea beneficiilor), măsurile precum instrumentele de gestionare specifice zonelor (inclusiv zonele marine protejate), procesele de evaluare a impactului asupra mediului, consolidarea capacității și transferul de tehnologii marine;
- Q. întrucât în sinteza redactată de copreședinții grupului de lucru din 2011 s-a recunoscut decalajul dintre procesul științific folosit pentru descrierea zonelor semnificative din punct de vedere ecologic și biologic și identificarea/desemnarea efectivă a acestor zone, dat fiind faptul că niciun forum global nu dispunea de un mandat oficial în acel moment, iar forumurile regionale și sectoriale existente s-au confruntat cu probleme legate de legitimitate în acel context;
- R. întrucât în sinteza redactată de copreședinții grupului de lucru din 2011 s-a constatat că s-au recunoscut în general limitările și deficiențele *status quo*-ului;
- S. întrucât, în iunie 2012, în documentul final al Conferinței de la Rio+20, șefii de stat și de guvern s-au angajat să trateze de urgență, pe baza lucrărilor grupului de lucru și înainte de încheierea celei de-a 69-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, problematica conservării și a utilizării sustenabile a diversității biologice marine în zonele din afara jurisdicțiilor naționale, inclusiv prin luarea unei decizii referitoare la dezvoltarea unui instrument internațional în cadrul Convenției privind dreptul mării;
- T. întrucât pescuitul, atât în calitate de activitate independentă, cât și în combinație cu

schimbările climatice, poluarea marină sau alte activități marine, are un impact semnificativ asupra diversității biologice și a biomasei marine și, prin urmare, impactul activităților de pescuit asupra biodiversității marine în ABNJ ar trebui tratat în mod cuprinzător de toate măsurile din domeniul conservării și gestionării maritime, pentru a evita sau reduce la minimum acest impact; întrucât, de asemenea, pescuitul nu este singurul factor de mortalitate a resurselor oceanice introdus de oameni și nu ar trebui să fie singurul instrument al acțiunii internaționale;

- U. întrucât, printre altele, extragerea minereurilor, forajele în scopuri energetice, precum și utilizarea spațiului la sol de către platformele urbane sunt alți factori de mortalitate a resurselor piscicole în prezent; întrucât dezvoltarea maritimă în viitor ar putea introduce factori de mortalitate neprevăzuți, la care va trebui să fim vigilenți;
- V. întrucât biodiversitatea marină a scăzut deja în mod semnificativ; întrucât există o legătură strânsă între conservarea posibilităților de pescuit pentru generațiile viitoare și protejarea biodiversității marine, precum și conservarea ecosistemelor marine;
- W. întrucât tehnicile de pescuit selective și sustenabile reprezintă un instrument indispensabil pentru gestionarea sustenabilă a resurselor halieutice, precum și pentru reducerea la minimum a capturilor accidentale, contribuind, astfel, la conservarea biodiversității marine;
- X. întrucât coordonarea între toți actorii implicați în activitățile maritime și consultarea acestora sunt de importanță vitală pentru a asigura conservarea diversității biologice marine și utilizarea durabilă a resurselor.
- Y. întrucât regiunile ultraperiferice europene au, prin natura lor, situații geografice și uneori geopolitice deosebite și întrucât acestea sunt integrate în mecanisme de cooperare regională specifice;
- Z. întrucât activitățile de pescuit reprezintă o activitate foarte importantă care are loc atât în zone aflate sub jurisdicție națională, cât și în zone aflate în afara acestei jurisdicții;
- AA. întrucât UE joacă unul dintre rolurile principale în cadrul guvernantei la nivel mondial a mărilor și oceanelor și are o influență majoră pe scena internațională în domeniul pescuitului, inclusiv datorită participării sale la 17 organizații regionale de gestionare a pescuitului (ORGP); întrucât una dintre implicațiile acestui rol de lider este că UE este responsabilă să adopte o politică proactivă în materie de protejare a biodiversității marine la nivel mondial;
- AB. întrucât Acordul Organizației Națiunilor Unite privind stocurile de pește (UNFSA), care stabilește drepturile și obligațiile statelor participante în ceea ce privește conservarea și gestionarea stocurilor de pești anadromi și a stocurilor de pești mari migratori, este un document cuprinzător și prospectiv, care nu ar trebui schimbat, subminat sau diluat și a cărui punere în aplicare deplină trebuie asigurată prin procesele de cooperare extinsă care urmează să fie adoptate în noul instrument internațional;
- AC. întrucât ar trebui să se tragă învățăminte din recente divergențe dintre UE și insulele Feroe sau Islanda, pentru a se permite gestionarea durabilă a stocurilor halieutice la nivel mondial;

- AD. întrucât fiecare țară are dreptul de a beneficia de pe urma conservării și utilizării durabile a propriilor resurse, așa cum garantează UNCLOS;
- AE. întrucât recunoaștem obligația statelor de a proteja și conserva mediul marin, inclusiv de a proteja ecosistemele rare și fragile și habitatul speciilor și formelor de viață marină vulnerabile, cu populație diminuată, amenințate sau pe cale de dispariție;
- AF. întrucât UNFSA constituie un cadru pentru aplicarea principiului precauției și a unor abordări ecosistemice în ceea ce privește gestionarea activităților de pescuit, pentru măsurile de conservare și de gestionare a stocurilor de pești anadromi și pești mari migratori, precum și pentru cooperarea internațională, prin activitatea organizațiilor regionale și subregionale de gestionare a pescuitului (ORGP) și prin acorduri; întrucât aplicarea sa efectivă ar trebui îmbunătățită;
- AG. întrucât Rezoluțiile 61/105 și 64/72 ale Adunării Generale a ONU invită statele și ORGP să adopte o serie de măsuri pentru a asigura conservarea efectivă a resurselor din zonele de adâncime și pentru a preveni orice impact negativ semnificativ al pescuitului de adâncime asupra ecosistemelor marine vulnerabile în ABNJ;
- AH. întrucât recunoaștem și sprijinim drepturile și cerințele speciale ale țărilor în curs de dezvoltare în contextul construirii de capacități pentru ca ele să poată beneficia de pe urma conservării și utilizării durabile a resurselor și a stocurilor de pești anadromi și de pești mari migratori;
- AI. întrucât în planul de acțiune al așa-numitului „Proces de la Kobe” se recunosc eforturile depuse deja de ORGP-urile care gestionează resursele de ton și care au efectuat evaluări independente ale performanțelor și se solicită ORGP-urilor respective să facă periodic aceste evaluări, să facă publice rezultatele și să implementeze pe deplin recomandările acestora; întrucât și alte organisme precum Adunarea Generală a ONU și Comisia pentru pescuit a FAO (COFI) au solicitat celorlalte ORGP să procedeze la fel și întrucât aceste evaluări au fost efectuate;
- AJ. întrucât există deja ORGP, iar unele dintre ele au luat măsuri în vederea stabilirii de zone marine protejate în vederea conservării și refacerii stocurilor de pește la niveluri sustenabile;
- AK. întrucât CBD a facilitat o serie de ateliere pentru a descrie EBSA, inclusiv în ABNJ, iar rezultatul acestor ateliere este ușor de consultat pe un site al CBD pentru a furniza consiliere în materie de gestionare;
- AL. întrucât colectarea și schimbul de date științifice și cunoștințe sunt extrem de importante pentru a lua decizii cu bună credință, pe baza celor mai bune avize științifice disponibile;
- AM. întrucât problema ecologică a deșeurilor de plastic din mare constituie o amenințare directă la adresa biodiversității marine; întrucât amploarea problemei și măsurile care trebuie luate pentru remedierea situației au fost insuficient examinate până în prezent și întrucât rezolvarea acestei chestiuni ar putea reprezenta o oportunitate economică;
- AN. întrucât Grupul de lucru, în documentul său din 23 ianuarie 2015, a subliniat necesitatea

unui regim global cuprinzător care să reglementeze mai bine conservarea și gestionarea diversității biologice marine în zonele din afara jurisdicțiilor naționale;

- AO. întrucât UE dezvoltă și încurajează în mod activ cele mai bune practici pentru a asigura utilizarea sustenabilă a stocurilor de pești și, prin intermediul programelor sale, cum ar fi Orizont 2020, încurajează și finanțează colectarea de date, cercetarea și dezvoltarea durabilă;
- AP. întrucât, la 23 ianuarie 2015, Grupul de lucru și-a exprimat sprijinul pentru recomandarea de a se dezvolta un instrument internațional cu caracter juridic obligatoriu în temeiul convenției;
- AQ. întrucât, la 19 iunie 2015, Adunarea Generală a ONU a adoptat o rezoluție referitoare la elaborarea unui instrument internațional cu caracter juridic obligatoriu în temeiul UNCLOS privind conservarea și utilizarea durabilă a diversității biologice marine a zonelor din afara jurisdicțiilor naționale,
1. salută decizia luată de Adunarea Generală a ONU de a dezvolta un nou instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic în temeiul UNCLOS privind conservarea și utilizarea sustenabilă a diversității biologice marine în ABNJ, printre altele în vederea soluționării lacunelor actuale; subliniază că acest proces nu va submina instrumentele și cadrele relevante existente și nici organismele globale, regionale și sectoriale relevante (de exemplu ORGP-urile); evidențiază cât este de important să se realizeze progrese, cu rapiditate dar și cu grijă, în ceea ce privește elaborarea acestui nou instrument și să se respecte obiectivul de a se finaliza redactarea proiectului de text până la sfârșitul anului 2017;
 2. subliniază perspectivele, oportunitățile și consecințele pentru bunele relații dintre state și pentru exploatarea sustenabilă a resurselor în temeiul UNCLOS, recunoscând că noile presiuni și oportunități impun efectuarea unor ajustări;
 3. subliniază importanța conservării și folosirii sustenabile atât a oceanelor și a mărilor, cât și a resurselor acestora; invită UE și comunitatea internațională să promoveze conservarea și utilizarea sustenabilă a resurselor marine, punând în aplicare, printre alte măsuri, concepte moderne și sustenabile privind gestionarea ecosistemului marin, principii privind governanța oceanelor, gestionarea exploatării resurselor marine (cum ar fi exploatarea minereurilor, forajele în scopuri energetice etc.) și pescuitul, incluzând governanța maritimă bazată pe date științifice, asigurând refacerea și menținerea stocurilor la niveluri care pot să asigure producția maximă durabilă, gestionarea bazată pe ecosisteme și conservarea biodiversității marine, asigurarea aplicării legislației existente, precum și principiul precauției;
 4. subliniază că, pentru a face față presiunilor asupra biodiversității până în 2020, statele membre vor trebui să ia măsuri pentru a pune în aplicare planurile de gestiune, a monitoriza aplicarea normelor, a aprofunda cunoștințele de bază și a consolida rețelele de cercetare și coordonarea informațiilor privind biodiversitatea marină;
 5. recunoaște și susține rolul pozitiv și important jucat de UE și Comisie, având în vedere faptul că industria și piața pescuitului din UE constituie unul dintre actorii principali din domeniu, iar politica europeană în domeniul pescuitului este orientată către

sustenabilitate;

6. recunoaște rolul important pe care UE l-a jucat până în prezent în asigurarea unei gestionări sustenabile a resurselor marine vii, în special în cadrul luptei împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat; subliniază că, prin natura sa, pescuitul INN reprezintă o amenințare la adresa biodiversității marine și compromite grav conservarea ecosistemelor marine; subliniază că UE consideră că lupta împotriva INN este o prioritate și că cooperarea internațională este esențială pentru a duce la bun sfârșit această luptă; încurajează FAO și ORGP să își intensifice eforturile pentru a îmbunătăți cooperarea multilaterală;
7. subliniază rolul pozitiv al etichetării ecologice în sectorul produselor pescărești, care permite consumatorilor să contribuie la sustenabilitatea resurselor și la conservarea biodiversității marine, exercitându-și alegerea în cunoștință de cauză;
8. încurajează Comisia să se asigure în continuare că impactul activităților umane, inclusiv al pescuitului și al tuturor formelor de exploatare a fundului mării și al oceanelor, asupra biodiversității în ABNJ este abordat în mod eficace în contextul acestui nou acord internațional; încurajează Comisia să promoveze și să coordoneze în continuare acest lucru; ia act, prin urmare, de necesitatea de a promova în continuare consolidarea legislației existente și de a dezvolta instrumentele de gestionare necesare pentru a asigura coerența și coeziunea;
9. încurajează ORGP să asigure punerea în aplicare pe deplin a recomandărilor lor, să continue să efectueze evaluări independente periodice și să asigure punerea în aplicare corespunzătoare a acestor evaluări;
10. îndeamnă Comisia să sprijine și să promoveze o abordare holistică și cuprinzătoare cu privire la zonele marine protejate, deoarece nu este posibilă nicio coordonare sau cooperare reală în domeniul eforturilor de conservare fără participarea unei game cât mai largi de părți interesate, implicate într-o serie cuprinzătoare de activități marine umane în mări și oceane;
11. încurajează și îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze desemnarea și aplicarea EBSA în ABNJ;
12. îndeamnă Comisia să colaboreze cu toate părțile interesate relevante pentru a continua să sprijine și să promoveze, în contextul noului acord internațional în cadrul UNCLOS, dezvoltarea unui mecanism instituțional pentru desemnarea, gestionarea și instituirea dispozițiilor necesare pentru monitorizarea și executarea unor rețele de zone marine protejate conectate, coerente, funcționale și reprezentative, deoarece acestea reprezintă instrumente esențiale pentru asigurarea conexiunilor din domeniul ecologic și biologic;
13. solicită Comisiei să analizeze o serie de date cuprinzătoare privind biodiversitatea marină în mările regionale europene; consideră că strângerea acestor date reprezintă o provocare necesară, având în vedere că 80 % dintre speciile și habitatele menționate în Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin sunt clasificate drept necunoscute;
14. solicită ca UE să joace un rol primordial în eliminarea deșeurilor de plastic din mare și

ca cercetarea din domeniu să fie finanțată în cadrul „economiei albastre”;

15. subliniază că acest nou acord internațional ar trebui să asigure condiții de concurență echitabile între toate părțile interesate; consideră că noul acord internațional ar trebui să țină cont, de asemenea, de nevoile specifice ale țărilor în curs de dezvoltare, în special ale statelor insulare mici, în domeniul consolidării capacităților necesare pentru atingerea obiectivelor comunității internaționale cu privire la, printre altele, zonele marine protejate;
16. îndeamnă Comisia să promoveze consolidarea cooperării, a coordonării, a transparenței și a responsabilității între toți actorii implicați, inclusiv între noile instrumente negociate, instrumentele existente ale UNFSA și FAO, ORGP și alte organisme sectoriale cum ar fi, printre altele, Autoritatea internațională pentru fondul mărilor și oceanelor și Organizația Maritimă Internațională;
17. invită ONU să colaboreze cu țările pentru a pune în aplicare mai eficient normele existente și, în cazul în care este necesar, să creeze norme suplimentare care ar putea contribui în mod indirect la protejarea biodiversității în marea liberă și ar putea îmbunătăți condițiile sociale și cele în materie de siguranță și monitorizare, cum ar fi crearea unor instrumente de gestionare globală, de exemplu a unui instrument centralizat pentru înmatricularea navelor, cum ar fi registrul mondial al navelor de pescuit care este în curs de elaborare sub autoritatea FAO, evitând, însă, creșterea sarcinilor birocratice pentru pescari;
18. subliniază că impactul pescuitului asupra biodiversității marine în ABNJ va trebui să facă parte din mandatul ORGP;
19. îndeamnă Comisia și statele membre să sprijine și să promoveze, în cadrul mandatului unui nou acord internațional în cadrul UNCLOS, dezvoltarea unui mecanism instituțional pentru punerea în aplicare a unei evaluări prealabile de impact asupra mediului în cazul activităților cu un impact potențial semnificativ asupra mediului marin, în conformitate cu articolul 206 din UNCLOS, inclusiv în cazul exploatării resurselor maritime, în măsura posibilului pe baza unor argumente științifice solide, și ca aceste activități să fie însoțite de monitorizarea detaliată a mediului și a realității socio-economice;
20. solicită Comisiei să facă presiuni, în contextul noului acord internațional, pentru a se recunoaște daunele aduse mediului marin și identificarea lanțului responsabilității pentru aceste daune;
21. îndeamnă Comisia să invite statele care nu au ratificat UNCLOS sau nu au aderat la această convenție să o facă;
22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, precum și comitetului de pregătire însărcinat cu redactarea textului viitorului acord internațional.

EXPUNERE DE MOTIVE

Fond

ONU a abordat importanța protejării apelor din lume în documentul denumit „Agenda 21”, care a fost publicat în urma Conferinței ONU privind mediul & dezvoltarea care a avut loc la Rio de Janeiro, Brazilia, între 3 și 14 iunie 1992. Aceasta a demonstrat că comunitatea internațională recunoștea necesitatea unei abordări la nivel internațional pentru a gestiona poluarea și pericolele din ce în ce mai mari pentru biodiversitatea marină. Documentul respectiv a fost urmat de Declarația de la Johannesburg privind dezvoltarea durabilă și de planul de punere în aplicare, care au fost convenite în cadrul summitului mondial al ONU care a avut loc în Africa de Sud în perioada 2-4 septembrie 2002. În 2012, în documentul publicat în urma celei mai recente Conferințe a ONU privind dezvoltarea durabilă, care a avut loc la Rio de Janeiro, numită Rio + 20 pentru a arăta legătura cu prima Agendă de la Rio, comunitatea internațională și-a reafirmat hotărârea de a aborda problemele de mediu și necesitatea dezvoltării durabile. Acest lucru arată că, deși ONU și toate părțile la aceste declarații și acorduri se angajează să realizeze aceste obiective, ele trebuie să își adapteze planurile și prioritățile în funcție de o lume aflată în plină dezvoltare, dat fiind că activitățile devin din ce în ce mai diversificate și mai numeroase de la un an la altul.

În acest context, ONU a adoptat în 1995 Acordul privind stocurile de pește (UNFSA), ca un acord de punere în aplicare a UNCLOS din 1982. În comunitatea pescuitului, UNFSA este considerat un acord bun, care instituie un cadru juridic potrivit prin furnizarea instrumentelor necesare pentru a se ține pasul cu evoluțiile din domeniu, urmând și actualizând, în același timp, obiectivele fundamentale.

Ca urmare a preocupărilor comunității internaționale și a dezbaterilor sale cu privire la eficacitatea cadrului de reglementare actual în ceea ce privește asigurarea conservării și utilizării durabile a resurselor marine în zonele din afara jurisdicției naționale, în Rezoluția 59/24 a Adunării Generale a ONU din 2004 s-a instituit la punctul 73 un Grup de lucru ad-hoc, deschis și informal. Unul dintre obiectivele acestui grup de lucru a fost să analizeze și să prezinte posibilitatea de a promova cooperarea și coordonarea internațională pentru conservarea și utilizarea durabilă a diversității biologice marine în zonele din afara jurisdicțiilor naționale. Adunarea Generală a ONU urma să ia o decizie, întemeiată pe rapoartele grupului de lucru, cu privire la dezvoltarea zonelor din afara jurisdicției naționale înainte de sfârșitul celei de a 69-a sesiuni a adunării. În urma reuniunii sale, grupul de lucru a prezentat Adunării Generale a ONU, în 2011, un pachet de recomandări privind *resursele genetice marine, zonele marine protejate, procesul de evaluare a impactului asupra mediului și consolidarea capacităților*.

În ianuarie 2015, grupul de lucru a prezentat ultimul său raport, subliniind necesitatea unui regim global cuprinzător care să abordeze mai bine această problematică și a recomandat elaborarea unui instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic în temeiul UNCLOS pentru conservarea și utilizarea durabilă a diversității biologice marine a zonelor din afara jurisdicțiilor naționale. Pe baza acestei recomandări, Adunarea Generală a ONU a decis în iulie 2015 să creeze un comitet de pregătire cu scopul de a redacta, până la sfârșitul anului 2017, textul unui instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic, înainte de a organiza o conferință interguvernamentală.

Poziția raportorului

Activitățile marine se dezvoltă și se înmulțesc rapid și, prin urmare, presiunea asupra sustenabilității și conservării biodiversității marine este în continuă creștere. În acest sens, raportorul salută lucrările în curs ale Adunării Generale a ONU și ale Grupului de lucru ad-hoc, deschis și informal, care au reușit, în ciuda unei opoziții puternice, să realizeze progrese cu privire la problematica diversității biologice marine în zonele din afara jurisdicțiilor naționale, ajungând într-un punct în care se poate avea în vedere un instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic.

În același timp, raportorul ar dori să sublinieze că este foarte important ca activitățile de pescuit să fie incluse în acest nou instrument. Este greu de imaginat un instrument eficient și bine coordonat din domeniul biologiei marine care să nu includă una dintre cele mai importante activități care au loc în ape, și anume pescuitul. De asemenea, aceasta nu ar trebui să implice modificarea sau anularea UNFSA, care oferă, ca și în cazul UE, un cadru prin care se pot obține îmbunătățiri și rezultate dacă este pus în aplicare în mod corespunzător. În schimb, raportorul sprijină includerea UNFSA în noul acord, transformând Acordul din 1995 în temelia acestui nou instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic și, mai ales, coordonând ORGP și zonele marine protejate cu toate celelalte activități marine din zonele aflate în afara jurisdicțiilor naționale.

În plus, noul acord ar trebui să includă instrumente de responsabilizare a tuturor actorilor implicați, deoarece fără aceste instrumente nu se poate prevedea nici realizarea unor progrese reale și nici asigurarea unei eficiențe reale. De asemenea, având în vedere nevoile țărilor în curs de dezvoltare, consolidarea capacităților și schimbul de informații ar trebui să fie prioritare. Din acest punct de vedere, precum și din perspectiva schimbului de bune practici, UE ar trebui să continue să joace un rol de lider în procesul de elaborare și de punere în aplicare a acestui nou instrument.

**REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND**

Data adoptării	17.2.2016
Rezultatul votului final	+: 21 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, David Coburn, Richard Corbett, Diane Dodds, Raymond Finch, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Liadh Ní Riada, Ulrike Rodust, Remo Sernagiotto, Isabelle Thomas, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Membri supleanți prezenți la votul final	José Blanco López, Anja Hazekamp, Francisco José Millán Mon, Lidia Senra Rodríguez
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Liliana Rodrigues